Ч. 90 Пятниця 3 мая (20 цьвітня) 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостваx на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Заграничиа політика Німеччини. — Події в Росиї. — Король Едвард VII. в Римі.

На передвчерашнім засіданю німецкого парляменту обговорювано заграничну політику Німеччини. Пос. бар. Гертлінґ, член центра, повитав з вдоволенєм канцлера кн. Більова, надіючи ся, що канцлер уділить пояснень о заграничній політиці. Сумна то річ, говорив Гертлінґ, що посли не можуть ясно здати собі справи з міжнародного положеня, длятого бесідник хоче почути слова правди від канцлера. Підносить яко найважнійшу подію в послідних часах політику т. зв. обсади, яку веде анґлійский король. Чуємо о найріжнійших союзах, але ніколи не чуємо о Німеччині. Не єсть то похвальне, а може бути й неприємне. Бесідник не гадає, аби до з'їздів монархів привязувати треба надто велику вагу. Нового зближеня Анґлії, Росиї, Франциї, Ішпанії, Італії і т. д. не треба толкувати так, немов би то був союз обернений против Німеччини. Чиж маємо все числити ся з постійною неприязнию Анґлії і Франциї супротив Німеччини? Так не єсть. Коли король Едвард чує дійстно неприязнь до Німеччини, то чейже від неприязни поодинокого чоловіка до неприязни народу ще дуже далека дорога. Также і політика Франциї переходить тяжку кризу, яка ділить населене на два табори. Переходячи до справи розоруженя, заявляє бесідник, що то справа чисто академична, однако бажає, щоби на мировій конференциї Німеччина не брала участи в нарадах над нею. — По промові ще кількох бесідників забрав голос канцлєр кн. Більов. Відповідаючи на промови в справі мирової конференциї, зазначив, що первістно мала конференция займати ся лише справами невтральности, які виринули в часї российско-японьскої війни. Почин до неї дала Росия в р. 1905. Крім российскої проґрами принятої всїми державами, займали ся держави також питанєм, чи не було би пожаданим на тій конференциї обговорити справу зменшеня уоруженя; однако та гадка не приймила ся загально. Візвано лише держави, аби тою справою близше займили ся і німецке правительство відповіло тому жаданю. Дальше підносив бесідник мирний настрій німецкої держави помимо єї великої сили і з вдоволенєм висказав ся о всїх сторонництвах парляменту, котрі згідно заявляють ся за скріпленєм оружної сили Німеччини. — В справі з'їзду в Ґаеті заявив канцлер, що було цілком природним, що коли анґлійский король прибув на італіяньске побереже, повитав его там володітель заприязненої держави. Між Італією а Анґлією тревають приязні відносини від часу, коли Італія виборола собі независимість. Такі відносини не грозять однако тридержавному союзови і бесідник нераз вже мав нагоду зазначити, що ті відносини обох згаданих держав можна дуже добре погодити зі становищем Італії в придержавнім союзї. — Між Німеччиною а Анґлією нема спірних справ, які могли би заколотити мирні змаганя розумних кругів в обох тих краях. — Дальше обговорював бесідник становище Німеччини до Росиї, німецку політику в Персиї і закінчив візванєм до спільної працї на поли міжнародної політики, аби Німеччина кождої хвилї могла з довірієм в свої сили виступити в обороні своєї поваги і чести. — Відповідаючи на напасти социялістів, заявив кн. Більов, що правительство лише під тим услівєм покине борбу против социялістів, коли они стануть на ґрунті розуму і льояльности. Що до способу борби против социялістів то правительство не має причини зміняти его, бо підчас послідних виборів спосіб той показав ся дуже добрий.

Явне засїданє Думи отворено о годині пів до 4 по полудни. Палата ухвалила передовсїм шість міліонів рублів запомоги для голодуючих а відтак ухвалила інтерпеляцию в

---

4)

Зрадниця.

(Оповіданє — Льот. Бренкендорфа).

(Дальше).

2.

На другий день в домі Кльода Ґеянта ішло на око все давним ладом. Він сам працював у варстаті жваво і навзаводи зі своїми челядниками, а сестри займали ся як звичайно своєю домашною роботою. Але уважний спостерігатель був би все-таки може підглянув деякі дивні зміни. Именно Лукія, котрої веселий дитинячий сьмих і над міру веселий спів можна було то тут то там почути о кождій годині, ходила якась дивно мовчалива і з незвичайно поважною міною. Уникала умисно лишати ся сама одна з сестрою і за кождий раз, коли стрітила ся з нею, споглядала боязко з під ока на єї лице, мов би побоювала ся, щоби не вибухла знову тота невияснима пристрасть, котра єї вчера так дуже була перепудила. Але не стало ся нїчого, що було би оправдало таку обаву. Здавало ся навіть, мов би події з минувшого вечера вийшли Зузаннї зовсїм з памяти, бо она анї одним словом про них не згадала. Виглядала може ще блїдша і ще більше пригноблена як звичайно; але в своїй сути стала така тиха і покірна, що Лукія ледви ще могла собі уявити, що то тота сама людина, котра минувшої ночи завертала очима і з викривленим як у фурії лицем стояла на порозї своєї спальні. Про Анатоля Ґейнанта і его гостину не згадала анї словечком. А Лукія готова була уважати ту нічну сцену за якийсь поганий сон, як би їй не звучали ще тепер в ушах зовсїм виразно слова того якогось несамовитого остереженя.

Чи то під вражінєм тих трівожливих подій, чи діяло ся то з якихсь инших подій — досить, що й Лукії поведенє супротив Кльода від сего ранка якось значно змінило ся. Замість дотеперішної довірчивости настала у неї якась несьміливість і здержаливість, що не могло уйти его уваги, як би він не припускаючи нїчого злого, не пояснив був собі то сумом з причини хороби Зузанни або тим, що поява Анатоля пригадала їй сумні події з минувшости. Якраз длятого, що він се послідне уважав за імовірнійше, уникав і він, коли був разом з нею в комнаті, згадувати про брата. І так стало ся, що як коли б всї мовчки згодили ся на то, нїхто не згадував про то, що прогнаний вернув знову домів. А то певна річ, що нїхто з них не ожидав з радостию повтореня его гостини і мабуть всї они уважали то за якусь полекшу, що він не явив ся анї сего дня анї на слїдуючий.

Але одного вечера — а було то якраз в тиждень по его першій гостинї — явив ся він все-таки знову, в капелюсї насуненім на очи і з піднесеним ковніром від плаща так, що нїхто із знакомих, котрих в сусїдстві его рідного дому було богато, не міг би був его пізнати. Але Лукія, котра єму отворила, коли він запукав, пізнала его зараз по его стати і по тих палких чорних очах. Сим разом з єї уст не дав ся почути голос радости, а противно она як би чогось зжахнула ся, поступила ся кроком взад.

— Чогож ти мене так испякала ся, Люсю? — спитав він огірчений. — Чи я тобі такий страшний?

Она похитала головою і старала ся опанувати своє заклопотанє. Але то їй не конче удало ся.

— Кльод як звичайно вийшов вечером на прохід — сказала она — але він небавком верне. Може заждеш на него там в комнаті?

— Добре. Але сподіваю ся, що чей не втечеш від мене як підчас першої моєї гостини.

Она пішла мовчки наперед до приятно осьвітленої комнати. Але коли він гадав може, що буде там сам з нею, то розчарував ся. Зузанна сиділа знову в своїм темнім кутику і здавало ся, що сим разом їй анї при думцї вийти звідтам. Зложивши руки на колїна і спустивши голову в долину, навіть не відозвала ся на его привіт і анї одним словом або рухом не дала спізнати, що звернула увагу на его гостину.

— Таки зовсїм з розуму зійшла! — подумав собі Анатоль, глянувши на неї трохи боязким, трохи милосердним оком. На всякий случай буде найлїпше не зважати на неї!

І відповідно до сеї постанови займав ся він виключно лиш Лукією, котра єму нинї ще красшою видавала ся як перед осьми днями. Лиш єї поважна міна і тота постійність, з якою она примикала очи перед его палким поглядом, не сподобали ся єму. Але він постановив був собі кріпко усунути єї несьміливість і змусити єї до сьміху. Нїякий легкодушний дворак не-

справі заряджень правительства в цїли підпираня еміґрациї селян на Сибір.

Опісля социялїстичні посли поставили внесенє о висказанє президентови Ґоловінови нагани за его поступованє на тайнім засїданю. Президент Ґоловін відмовив відчитаня сего внесеня і не хотів социялїстичним бесїдникам уділити голосу. На то відповіла крайна лївиця ворожими окликами. Одна ґрупа послів предкладала, щоби радити над справою знесеня польних судів. Члени правиці противлять ся тій дискусиї і виходять з салї. Відтак палата приняла однодушно внесенє о знесеню польних судів, а що опісля показав ся брак комплету, то засїданє закрито о 7 годинї вечером а слїдуюче назначено на день 13 мая.

Анґлїйский король Едвард VII. переїхав оногди о год. 1 з полудня через Рим в повороті з Неаполя. На зелїзничім двірци ожидав его король Віктор Емануель. По сердечнім повитаню оба монархи провели 10 хвиль у ваґонї, а відтак попращавшись, від'їхав король Едвард до Фльоренциї.

Новинки.

Львів, дня 2-го мая 1907

— Іменованя. П. Намістник іменував практиканта рахункового Івана Іравта асистентом рахунковим в департаментї рахунковім Намістництва.

— Виборчі карти леґітимацийні зачне маґістратска служба у Львові доручати дня 4 с. м. і буде доручати аж до 14 с. м. Хто би до того часу не одержав карти леґітимацийної, повинен зголосити ся 15 і 16 с. м. до бюра президияльного маґістрату, а в день виборів, 17 с. м. в льокали виборчім свого округа виборчого.

— Ще про вибір президента міста Львова. При послїднім виборі президента міста Львова взяло участь в голосованю 87 на 99 радних; прочі оправдали свою неприсутність. Заким приступлено до голосованя, заявив віцепрезидент Цюхціньский, що він при виборі дня 25 цьвітня одержав в третім голосованю 50 голосів і після погляду правників був того дня вибраний президентом, однак зрезиґнував з того достоіньства, а тепер піддає ся новому виборови. На то крикнув др. Ашкеназе: Не уважаємо того за резиґнацию, бо ви не були вибрані. По сім інтермеццо приступлено до голосованя і Цюхціньский одержав 46, др. Рутовский 31 голосів, Ґломбіньский і Дулемба по 1 голосови, а 8 карток віддано білих. В другім голосованю одержав Цюхціньский 46, др. Рутовский 32 голосів, Ґломбіньский і Мокрицкий по 1, а 7 карток віддано білих. Наконець в третім голосованю одержав Цюхціньский 50 голосів, Рутовский 30, Ґломбіньский 1, а 6 карток віддано білих. Др. Лїсевич подав вислїд голосованя до відомости і зазначив при тім, що за інтерпретацию § 29 статута міста Львова, після котрого до вибору президента треба 51 голосів, заявило ся чотирох, а против — трех членів комисиї скрутацийної. На то поставив др. Пісек внесенє, щоби вибір Цюхціньского признати за важний, бо після § 29 при третім тїснїйшім виборі рішає взглядна більшість голосів. Тому спротивив ся Ашкеназе і жадав, щоби вибір знов відложити на кілька днїв. По довшій дискусиї забрав остаточно голос предсїдатель радний Лукавский і заявив: Вибір важно довершено, президентом міста вибраний другий віцепрезидент міста п. Цюхціньский. Закриваю засїданє. Др. Ашкеназе хотїв ще щось говорити, але рад. Лукавский звернув его увагу на то, що засїданє закрите і не допустив его до голосу. Значна часть радних не хотїла опісля підписати протоколу з засїданя і постановила внести протест против вибору Цюхціньского, котрий буде тепер рішати трибунал адмінїстрацийний.

— Дрібні вісти. З днем 16 мая с. р. переносить ся складницю почтову з Долинян до Добрян. Складниця тота буде сполучена з урядом почтовим в Городку ягайл. за помочию тиждневої шестиразового пішого післанця. — В Підгайцях збанкротував купець Шая Штрайзанд. — У Львові арештовано Хаїма Хулеса, посередника продажи горівок, котрий допустив ся поганого зьвірства на трупах двох самоубийниць, котрі на Підзамчу кинули ся під над'їздаючий поїзд зелїзничий і погибли під его колесами. — Роза Горшовска з Бібрки дала вчера знати львівскій полициї, що її 15-лїтва донька Хая Флюс втекла з якимсь кулявим Росиянином в сторону як до Львова. — В Будапештї застрайкувало 200 аґентів і інкасентів фабрики машин до шитя Зінґера. — Більшу посїлість в Каміннїй, надвірняньского повіта набула станиславівска спілка парцеляцийна і думає розпарцелювати ґрунти між Мазурів. — Кн. Шавмбурґ-Лїппе наміряє в своїй маєтности у Вірию поселити 12.000 жидів румуньских. Місцеве населенє єсть з того дуже невдоволене і зажадало інтервенциї краєвого правительства. — В склепі Якова Катца при площи Краківскій прихоплено селянку з Сухої волї Марию Сабадашин на крадежи великої хустки на голову, а в склепі Сари Нас при площи Різницї селянку з Гаїв Марию Рожан на крадежи штучки кретону вартости кільканайцяти корон.

— Важне для виборців. Після розпорядженя міністерства скарбу папери, що стоять в звязи з ординацию виборчою до Ради державної та законами о примусї виборчім, н. пр. подання о лїсти виборчі, дуплїкати карт леґітимацийних і т. п., суть вільні від оплат стемплевих. До паперів тих належать також документи і прилоги, що служать за доказ управненя до голосованя. Документи такі, о скілько після загальних приписів підпадають оплатам стемплевим, мусять бути заосмотрені заголовком: „В справі виборів до Ради державної“.

— Нещасливі пригоди. На ул. Жовківскій впала вчера в наслїдок неосторожности 7-л. дитина Мольдавера під конї дорожки ч. 333. Колеса воза перейшли дитинї по череві і голові. Поготівля ратункова відставила дитину до шпиталю. — Минувшої недїлї по полудни впав в наслїдок неосторожности 9-лїтний Тадей Тепер, син вдовиці по музикантї, з вікна другого поверха при ул. Костельній. Завізвана стация ратункова подала хлопцеви першу поміч. Тепер лиш сильно потовк ся, але впрочім житю его не грозить пїяка небезпечність. — В париском театрі Аполльо підчас акробатичного представленя продукували ся дві молоді таночницї своїми танцями на линві, розтягненій над отвертою в горі клїткою з львами. Нараз линва урвала ся і обі дївчини впали до клїтки між льви. Одну з дївчат вхопив лев за шию і загриз на місци; другу ледви живу удало ся виратувати. Сцена ся викликала серед публики так сильне враженє, що кілька дам зімлїло.

— Америка зачинає відплачувати ся. Давнїйшими часами всілякі великі злодії і спроневірники втікали з Европи до Америки, де звичайно слїд за ними пропадав. Тепер американьскі злодії не мають вже де примістити ся у себе дома і втікають до Европи, як ось показує слїдуюча історія. Касиєр народного банку в Каролїні, Джон Франк, спроневірив 3,415.000 корон і втік. Цїлу тоту суму вкрав він до трох днїв, бо тілько гроший в так короткім часї написпіло до банку. Маючи гроші в кишени, попросив Франк о відпустку на 8 днїв, а коли по тім часї не вернув, заряджено ревізию каси і викрито спроневірене. В погони за Франком сконстатувала полиция, що він поїхав до Европи і взяв карту корабельну аж до Реки (Фіюме), отже єсть підозрінє, що він укриває ся десь на Угорщинї. Банк обіцяв дати 20 процент від вкрадженої суми або більше як 683.000 кор. тому, хто би поміг Франка зловити.

— Кровава авантура. Оногдашної ночи напав на переходячого спокійно улицею Коллонтая робітника зелїзничого Кінаря рядовий полку уланів Павло Галушка а будучи підпитий, розпочав з ним сварку а відтак і бійку. Коли Кінар зачав боронити ся, Галушка добув ножик і розпоров ему живіт так сильно, що Кінар впав непритомний на землю. Кінаря в дуже грізнім станї відвезла поготівля ратункова до шпиталю а Галушку віддано властям войсковим.

— Страшний вчинок розлюченого. Із Савони, західної італїйньскої Рівієри, доносять про страшний вчинок розлюченого вояка. Якийсь Сперати, що служив при піхоті, взяв потайком з головної варти карабін системи Веттерлї і 9 острих набоїв та пішов в ночи до

щасливої Марії Антоанетти не умів би був придумувати дотепнїйших заміток і веселїйших оповідань як колишнїй приклонник Робеспієра сего вечера. Але его вимушена веселість, що стояла в очевидній суперечности з остро викроєним блїдим лицем фанатика, не робила на Лукію наміреного впливу. Она лиш ще більше ставала несьміливою так, що він остаточно не міг вже дальше запанувати над своїми пристрастними чувствами для красної дївчини і приступив до неї та придушеним, але дрожачим від зворушеня голосом спитав її:

— Чому ти, Лукіє, анї словом не відозвеш ся до мене анї па мене не подивиш ся? Чим же я собі на то заслужив, що ти так недружно обходиш ся зі мною?

Она змішана на смерть не була в силї дати нїякої відповіди. Але з кута, де сидїла хора на умі, несли ся якісь дивні звуки, подібні до глумливого сьміху, так, що Анатоль кинув ся перепуджений і не пробовав вже дальше розпитувати Лукії. Може й рад був з того, що хтось енерґічно запукав до дверий і показало ся, що то вернув его брат. А коли Кльод зараз по тім увийшов до комнати, відзискав він знову свою самосьвідомість. Лукія, що пішла була отворити, вже більше не вернула а по малій хвили вийшла і Зузанна з комнати.

Тепер звернув ся Анатоль без всякої вступної річи до брата:

— Слухай Кльоде! Я ще не стратив надії позискати тебе для нашої великої справи. Розходить ся о добро і горе републики. А з тебе мусїв би бути злий патріот, як би ти лиш задля самої вигоди або з нерозумного страху відмовив менї маленької прислуги, якої прошу від тебе в імени свободи і справедливости.

— Коли твоє жаданє дїйстно так мале а сповненє его не нарушило би моеї совісти, то не скажу, що нї. Але наперед не обіцюю нїчого, доки не знаю, о що розходить ся.

— Ти жиєш в дружбі з командантом Мальо. Наші емісариї, котрі від кількох недїль перебувають що дня в таборі в Ля-Ґренель, щоби там войско позискати для нас, то менї потвердили. Він заходить часто до твого дому а навіть віддає тобі ту честь, що буває иногди у тебе на обідї.

— То правда — потвердив Кльод і з добродушним усьміхом додав: В републицї нема прецї ріжницї станів а добре спечена курка не смакує длятого гірше, що її спекли в кухни звичайного ремісника.

— То правда! Отже не було би при тім нїчого надзвичайного, як би ти сими днями устроїв в своїм домі маленький пир і запросив на него також і команданта з Ля-Ґренель, Ляжера та й кількох его полковників.

Кльодови зачинало прояснювати ся в голові і він зробив дуже поважну міну.

— Отже то то, чого ти від мене жадаєш? А колиж би мав відбути ся той пир?

— Вечером девятого вересня — не скорше і не пізнїйше. Ти би мусїв постарати ся о то, щоби їх добре погостити, щоби нїхто із запрошених не вийшов перед півночию з твого дому.

— А в якій же цїли маю то зробити?

— Щоби недопустити до непотрібного проливу крови. Будь певний того, що навіть твої гостї будуть опісля тобі за то вдячні і будуть тебе благословити яко того, що уратував їм житє. Бо як би они тої ночи були в таборі в Ля-Ґренель, то мусїли би свою вірність для директориї мабуть кровю посьвідчити. Яко чоловік миролюбивий, повинен би ти вже з тої самої причини радістним серцем згодити ся на мою предлогу. А як би впрочім і не закінчило ся наше підприємство, не возьме тобі нїхто за зле сего невинного запрошеня.

Гадка, що в его руках буде спочивати уратованє житя кількох людем, що жиють з ним в дружбі, стала ся для Кльода дїйстно не малою спокусою і він длятого жаданє брата не відкинув з такою самою рішучостию, як его перші проби намови.

(Дальше буде).

помешканя якогось купця торгуючого динамітом, котрий не хотів дати єму своєї доньки за жінку, викликав єго на двір і застрілив. По сім вчинку відозвала ся в нім якась шалена лютість. Рано стрітив в н сусїднім селї сьвященика коло церкви і наставившись до него з карабіном, зажадав 150 франків. Сьвященик не важив ся ставити опір і пустив ся на приходство по грошї. На щастє в тїй хвили великий пес сьвященика прискочив до розбишака і хотів єго вкусити. З сеї хвилї скористав сьвященик, вилїз на дзвінницю і зачав дзвонити. Зараз збігли ся селяни а Сператі мусїв втікати. На дорозї напав він на двох пастухів і хотів їх застрілити, але на щастє не зробив їм нїчого. В однім самотнім домі, за селом, застав він вдовицю і єї двайцятилїтну доньку. Грозячи дівчинї застрїленєм, казав їй іти з собою до лїса. Дївчина зразу послухала і пішла, але відтак в дорозї втекла щасливо від него, хоч він кілька разів стрілив за нею. Розлючений Сператі вернув назад і в злости застрілив матір дївчини. Тимчасом довідались вже були о тім карабінєри (жандарми) і якраз, коли він був в хатї, обступили єї і остаточно зловили лю того убийника.

— **Зухвалий злодїй.** До партерового помешканя М. Ґольдштайна при ул. Сонїчній ч. 22 закрав ся минувшої ночи через вікно якийсь злодїй, котрий сплячому Ґольдштайнови вкрав з кишенї сурдута лежачого на кріслї побіч ліжка полярес з 760 К і всїлякими паперами, а з кишенї штанів кільканайцять штук дрібних грошах. Злодїй був би порав ся ще дальше, але перешкодила єму в тім жінка Ґольдштайна, котра пробудила ся, а побачивши злодїя, наробила крику. Напуджений злодїй втік тою самою дорогою, котрою влїз.

Телєґрами.

Віденъ 2 мая. В окрузї вишого суду краєвого було до обсадженя 29 посад судиїв в 8 кл. ранґи (11 судиїв повітових і 18 секретарів судових) та 4 посади ад'юнктів. З того признано 4 посади судиїв повітових і 8 посад секретарів судових Нїмцям, а 7 посад судиїв повітових і 9 посад секретарів судових надано Чехам.

Льондон 2 мая. Звиш 1000 людий без роботи устроїло похід головними улицями міста. Виступила полїция. Пригоди не було нїякої.

Париж 2 мая. Вчерашного дня доконано 760 арештовань. З арештованих осіб задержано у вязници 10.

Париж 2 мая. Клемансо зарядив відданє властям полїтичним 8 арештованих, котрі підписали відозву противвойскову.

Париж 2 мая. Коли вчера о 8 год. вечером на площи републики полїцияни хотїли арештувати якогось робітника, котрий їх і аґентів ганьбив, кинулась товпа єго відбивати. Полїцияни добули шабель а крім того один стрілив з револьвера у воздух. Тодї надбігли инші аґенти на поміч. Заряджено численні арештованя. О 9 год. вечером площа вже була пуста. Арештований за стрілянє з омнїбуса до войска, Ляв, не єсть Росиянином, лиш Американцем.

Берлин 2 мая. Вчера по полудни наїхав поїзд особовий на ваґон міскої зелїзницї, при чім 2 особи у ваґонї міскої зелїзницї погибли а 11 були зранені. Причиною сеї пригоди було за скоре отворенє рампи.

Чарльстон (Захід. Вірґінія) 2 мая. В копальни Гвайтль настав вчера по полудни вибух, внаслїдок котрого богато людий згинуло або покалїчило ся. В хвили вибуху було в копальни 100 людий.

Нансї 2 мая. Склад пороху в місцевости Фонтен Рош, в котрім містило ся 800 кільоґрамів пороху та инших материялів вибухових, вилетїв послїдної ночи у воздух. Материяльна шкода дуже значна. З людий нїхто не згинув. Мабуть має ся тут до дїла зі злочинним замахом.

Париж 2 мая. Арештований Яков Ляв, котрий стріляв до войска, уродив ся 1885 в Росиї і єсть натуралїзованим Американцем. Вість, мов би він помер в наслїдок ран, єсть неправдива.

Петербург 2 мая. Мінїстер рільництва кн. Васильчиков розіслав телєґрафічно окружник до ґубернаторів в справі надмірної еміґрациї на Сибір. В окружнику поручає мінїстер, щоби тим, котрі не викажуть ся посїданєм землї на Сибіри, не видавано паспортів, та щоби тим, котрі вибирають ся на далекий Всхід, раджено зачекати до лїта і осени, бо цїлу в минувшім роцї визначену до розпорядимости землю вже роздано.

Курс львівский.

Дня 1-го мая 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	586·—	596·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	564·—	569·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов. . . .	110·50	111·20
Банку гіпот 4½%	100·30	100·—
4½% листи застав. Банку краєв.	101·30	102·—
4% листи застав. Банку краєв. .	97·60	98·30
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·50	—·—
" " 4% льос. в 41½ лїт.	98·50	—·—
" " 4% льос. в 56 лїт.	97·40	98·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·80	99·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
" " " " 4½% . .	101·—	101·70
Зелїв. льокаль. " 4% по 200 кор.	96·80	97·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
" " 4% по 200 кор.	97·60	98·30
" м. Львова 4% по 200 кор.	95·50	96·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	96·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденський) . .	45·75	47·75
Угорскі черв. хреста . .	27·50	29·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	65·—	75·—
Базилїка 10 кор. . .	21·50	23·50
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·28	11·45
Рубель паперовий	2·49	2·52
100 марок нїмецких	117·60	118·20
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).